

Hengen hedelmän kasvamisen prosessi ja vaikutukset. Joh. 15:1-8, Gal 5:16-23.

Johdanto ja raamatunkohdat

Jeesus kertoi kiirastorstain jäähyväispuheessaan (Joh. 14) siitä, miten Jumala antoi Pyhän Hengen meille luotettavaksi ystäväksi, joka ei koskaan hylkää eikä jätä meitä, vaan pysyy kanssamme. Samana iltana Jeesus alkoi puhua hedelmästä käyttäen vertauskuvaa viinipuusta ja sen oksista. Kyseessä on hedelmä, jonka syntymiseen tarvitaan henkilökohtainen toimiva Kristus-yhteys ja ystävyysuhde PH:n kanssa. Jeesus ei tässä yhteydessä puhuessaan hedelmästä mainitse Pyhää Henkeä, mutta muiden Raamatun kohtien valossa (esim. Gal. 5:16-23) voidaan ymmärtää, että kysymys on Hengen aikaansaamasta hedelmästä.

Joh. 15:1-8: ”Minä olen tosi viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut. Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään. Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa – ja se kuivettuu. Kuivat oksat kootaan yhteen, heitetään tuleen ja poltetaan. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille. Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitate olevanne minun opetuslapsiani.”

Gal. 5:16-23. ”Minä sanon: vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa. Liha himoitsee Henkeä vastaan ja Henki lihaa vastaan. Ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia. Lihan teot ovat ilmeisiä. Niitä ovat haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalien palveleminen, noituus, vihamielisyydet, riita, kiivaus, vihat, juonittelut, eripuraisuudet, harhaopit, kateus, juomingit, mässäily ja muut sellaiset. Sanon teille etukäteen, kuten ennenkin olen sanonut, että ne, jotka tällaista tekevät, eivät peri Jumalan valtakuntaa. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsehillintä. Näitä vastaan ei ole laki”.

Jeesus puhuu näissä jakeissa joitakin hyvin tärkeitä asioita Hengen hedelmästä: sen kasvun lähteestä, sen syntymisen ja kasvamisen kivuliaasta prosessista ja sen vaikutuksista arkielämään ja rukoukseen.

I Hedelmää ei voi syntyä ilman kipua (j. 1-3)

Jeesus antaa heti ensimmäiseksi ymmärtää, että hedelmää ei voi syntyä ilman kipua.

”Jokaisen oksan minussa, joka ei kannata hedelmää, hän karsii, ja jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa”.

On tilanteemme millainen tahansa, parempi tai huonompi, Jumala lähestyy meitä leikkausakset kädessä ja joudumme jonkinlaisen leikkausoperaation kohteeksi. Se sattuu. Kipu on osa kasvua.

1.1. Kaksi perusedellytystä hedelmän kasvulle

Ensimmäiset edellytykset hedelmän kasvulle ovat: A) viinitarhuri tietää mitä tekee ja B) valittu lajike on hyvä. Tässä nämä molemmat edellytykset täyttyvät.

Jeesus sanoo, että minun Isäni on viinitarhuri. Jumala on kaikkítietävä, kaikkívalttias. Tietää kaikesta kaiken. Ei koskaan suunnitellut mitään sellaista, mitä ei voisi toteuttaa. Kun Jumala hoitaa omaa viinitarhaansa, jonka osasia olemme, voimme luottaa, että hänen suunnitelmansa toimivat. Hän ei tee

kenenkään kohdalla virheitä. Hän tietää mikä missäkin tilanteessa on paras tapa toimia. Jeesus itse sanoo olevansa viinipuu, eli paras mahdollinen lajike. Täydellinen lajike ilman virheitä tai geenimutaatioita.

1.2. Karsimisen ja leikkaamisen välttämättömyys

Karsiminen ja leikkaaminen ovat molemmat välttämättömiä toimenpiteitä. Karsiminen kohdistuu sellaisiin oksiin, jotka ovat kuivettuneet. Ne on karsittava pois, jotta lahoaminen ja erilaiset taudit eivät pääsisi tunkeutumaan viinipuuhun. Leikkaaminen kohdistuu elävään puuainekseen. Sitäkin täytyy työstää hedelmän kasvamiseksi.

1.2.1 Karsiminen

Jos katsomme puiden ja pensaiden oksia, huomaamme niiden olevan monihaaraisia. Tällaisina monihaaraisina oksina voisimme ajatella itseämmekin. Luemme helposti tämän kohdan niin, että miellämme itsemme yhtenä oksana ilman haaroja. Silloin saatamme säikähtäneinä ajatella, että jos minussa yhtenä oksana on jotain vikaa, niin Jumalaa karsii minut pois, enkä ole enää Kristus-yhteydessä. Siksi ajattele itseäsi monihaaraisena oksana. Saatat huomata perusasioiden olevan kunnossa, olet kiinteästi Jeesuksessa kiinni, mutta siitä huolimatta elämässäsi voi olla alueita, joissa tämä ei vielä toteudu. Näissä elämäsi osa-alueissa Jumala haluaa tehdä leikkaus- ja työstäytystyötä, jotta hedelmää voisi kasvaa enemmän.

Jeesuksen sanat eivät ole tarkoitettu uhkaukseksi, vaan lohdutukseksi ja näköalan virittämiseksi tulevaisuuteen; on mahdollista kantaa enemmän hedelmää. Ei Jeesus tullut maanpäälle uhkailemaan, vaan rakastamaan ja osoittamaan Jumalan rakkauden todeksi. Hän tuli antamaan toivoa meille monin tavoin keskeneräisille ihmisille. Siksi tämäkin tulee lukea toivon näkökulmasta, vaikka puhutaan karsimisesta. Kun olet tällainen monihaarainen oksa, niin elämässäsi sellaiset haarat, alueet, jotka estävät sinua elämästä täyttää elämää ja tuottamasta sitä hedelmää, jota Jumala haluaisi sinun tuottavan, nämä haarat hän haluaa leikata pois.

1.2.2. Leikkaaminen

Kun asiat ovat kunnossa, ja on vain elävää, tervettä puuainesta, sitäkin täytyy työstää hedelmän lisäämiseksi. Muuten puuaines kasvattaa vain itseään ja kaikki energia menee sen itsensä kasvuun. Ilman leikkaamista tapahtuu vain kasvamista ilman hedelmää.

Millaista tämä kasvu voisi olla käytännössä? Toisinaan näyttää olevan mahdollista yrittää seurata Jeesusta niin, että oma ego vaan kasvaa, eikä hedelmää ei synny laisinkaan. Kun oma ego kasvaa uskovon elämässä, niin kysymykset joiden ympärillä hänen elämänsä pyörii, ovat varsin itsekeskeisiä. Ne voivat mennä vaikka tätä rataa: miten muut näkisivät minun kutsumukseni? Miten minä pääsisin siihen tehtävään, asemaan, arvostukseen ja valtaan, johon haluaisin?

Mutta kun Jumala on saanut tehdä työstävää työtään ja hedelmä on alkanut kasvaa, kysymyspatteristo muuttuu aivan toisenlaiseksi. Jumala, miten voisit tänään tuottaa kunniaa sinun nimellesi? Jumala, mitä haluat minun tekevän tänään? Jumala, ketä voisit tänään rohkaista? Ketä voisit auttaa? Kenelle voisit olla siunaukseksi? Kenelle voisit kertoa sinusta Jeesus? Kuka voisi olla sellainen henkilö, jonka kohdalle haluaisit vuodattaa rakkauttasi minun elämäni kautta? Siellä missä PH pääsee enemmän hallitsemaan ja HH:ää syntymään, siellä itsekeskeiset kysymykset muuttuvat Jumalakeskeisiksi.

1.3 Kipu on hedelmän kasvamisen yhteistyökumppani

Kun Jumala päättää karsia tai työstää meistä jotakin pois, se sattuu aina. Kipu on hedelmän kasvamisen yhteistyökumppani. Kohtaamme toki sellaista kipua, joka ei alun perin ollut Jumalan suunnitelmissa. Jumala ei päättänyt sillä tavoin karsia tai työstää. Se, että elämme epätäydellisinä

epätäydellisessä maailmassa, tuottaa niitä kipuja, jotka eivät alun perin olleet Jumalan suunnitelmassa. Mutta kaikki kohtaamamme kipu voi kääntyä hyödyksi ja kasvuksi Jumalan armollisissa käsissä, olkoon se alun perin Hänen rakkaudesta lähtöisin, tai siitä että elämme tässä hyvin epätäydellisessä maailmassa. Voimme varsin pitkälle itse päättää, annammeko kohtaamamme kivun Jumalan käyttöön vai annammeko sen turmeltuneen, itsekkään luontomme käyttöön. Kipu yleensä joko kasvattaa tai turmelee. On nämä kaksi vaihtoehtoa, ja hyvin paljon meistä itsestämme riippuu, kumpaa kipu elämässämme tuottaa.

Kun Jumala on itse liikkeellä leikatakseen tai ty pistääkseen, niin sen takana on aina rakkaus. Rakkaus niitä ihmisiä kohtaan, joiden keskellä elämme, jotta he saisivat näköalaa Jumalaan ja Jeesukseen meidän elämämme kautta ja myös rakkaus meitä itseämme kohtaan. Sillä mitä enemmän Jeesus saa elää kauttamme, ja mitä läheisemmässä yhteydessä Jumalan kanssa saamme elää, sitä enemmän siunausta siitä on itsellemme ja ympärillämme oleville.

1.4 Jumalan Sanan leikkaava ja ty pistävä vaikutus

Kun Jeesus sanoo, että ”*jokaisen oksan, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa*”, eli leikkelee sieltä niitä ylimääräisiä versoja pois, niin hän sanoo samassa yhteydessä opetuslapsilleen j.3, ”*te olette jo puhtaat sen sanan kautta, jonka olen teille puhunut*”. Hän antaa opetuslasten ymmärtää, että kun he ovat olleet Jeesuksen kanssa pidempään, Jeesus on tietoisesti puhunut heidän elämänsä sellaisia sanoja, joilla on ollut tällainen leikkaava ja ty pistävä vaikutus. Nämä sanat eivät suinkaan kaikki olleet opetuslasten helposti nieltävissä.

Eräässä yhteydessä suuri ihmisjoukko jätti Jeesuksen. Tuossa tilanteessa Jeesus joutui kysymään opetuslapsiltaan, että tahdotteko tekin mennä pois. Eivät ne kaikki olleet helposti vastaanotettavia sanoja, eivätkä ihmisluonnon mukaisia sanoja, vaikka tulivat rakkauden ruumiillistumalta Jeesukselta. Mutta pikku hiljaa kun hän lausui niitä sanoja, ja eli ihan toisenlaista elämää kuin ihmiset hänen ympärillään, opetuslasten elämä alkoi puhdistua näiden sanojen kautta. Siksi onkin äärimmäisen tärkeää olla paljon tekemisissä Jumalan sanan kanssa, koska sen kautta Jumalan puhdistava voima ja vaikutus tulevat meidän elämäämme. Jumalan sana tuomitsee synnin ja innoittaa pyhitykseen eli saa aikaan kasvua. Se on elävä ja voimallinen Sana.

II Ystävyys Pyhän Hengen kanssa tuottaa näkyvää ja maistuvaa hedelmää (j. 4-5)

Seuraavaksi Jeesus antaa ymmärtää, että ystävyys PH:n kanssa, läheinen yhteys Jeesuksen itsensä kanssa tuottaa näkyvää hedelmää.

”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei itsestään voi kantaa hedelmää, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Se, joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, kantaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään”.

Jokainen Jeesukseen uskova on Jeesus-viinipuun oksa. PH on ravinnevirta, joka saa aikaan hedelmän. Jokaisessa luonnollisessa oksassa virtaa elämä, virtaa ravinnevirta. PH on ravinnevirta, joka virtaa uskovassa ihmisessä. Syvä Kristus-yhteys ja PH:n ystävyys tuottavat ja kantavat automaattisesti hedelmää.

2.1 Hengen Hedelmä; luonnollinen vai yliluonnollinen hedelmä?

Kun Raamattu puhuu HH:stä, on tärkeää muistaa, että HH on aivan yhtä yliluonnollinen ilmiö kuin armolahjat. Yhtä vähän kuin pystymme parantamaan sairaita, tekemään ihmetekoja, julistamaan tiedonsanoja, niin ihan yhtä vähän pystymme tuottamaan HH:ää. Se on ihmiselle täysi mahdottomuus. Se on ihan yhtä mahdotonta, kuin ihmisen operoida PH:n armolahjojen parissa ilman PH:ä. Tämä on vapauttava sanoma. Jeesus ei sano, että meidän täytyy ihmisinä kehittyä ja kypsyä täydellisyteen

asti. Hän sanoo, että on elämässä on sellaisia ulottuvuuksia, jotka ovat meille täysin mahdottomia. PH on lähetetty aikaansaamaan niitä meissä.

2.2 Jumalallinen ekstra

HH ei ole sama asia kuin luonteen kypsyminen. Se ei ole sama asia kuin itsensä inhimillisesti hillitseminen tai hallitseminen. Se on ylikuonnollinen PH:n teko ihmisen elämässä. Se tuo siihen ulottuvuuteen, joka voi olla aika puhtaasti inhimillistä, sellaisen jumalallisen ekstran, johon ihminen ei voi koskaan päästä ilman PH:n apua.

Meidät on luotu erilaisiksi persoonallisuuksiksi ja meillä kaikilla on erilaisia luontevahvuuksia. Samoin meillä jokaisella on myös tiettyjä luonteen heikkouksia. Jos nyt ajattelet kaikkein vahvinta luonteesi ominaisuutta, niin oman tahtosi voimalla voit kehittää sitä vain tiettyyn rajaan asti. Ja hyvä on luonnettaan kehittää. Mutta kun PH tulee ja alkaa kasvattaa HH:ää, niin tämä luonteesi ominaisuus kasvaa yli sen, mikä olisi sinulle inhimillisesti koskaan mahdollista.

Jos taas ajattelet kaikkein heikointa luonteenpiirrettäsi ja vertaat itseäsi johonkin toiseen, jolla se luonteenpiirre on aika vahva, et voi automaattisesti tehdä sellaista johtopäätöstä, että HH:n hedelmä on hänessä kasvanut pidemmälle. Voi olla, että hän on inhimillisesi vahvempi sillä alueella. Kun HH alkaa sinussa muotoutua ja saada tilaa, voi olla että edelleen jäät jonkin verran jälkeen sillä osa-alueella siitä ihmisestä, jolla HH ei ole vielä ollenkaan kasvanut.

2.3 Henki vs liha, apu tulee ylhäältä

HH:n kypsyessä turmeltuneen, itsekkään luonnon vaikutus meissä vähenee ja sen elintila kaventuu. Paavali toteaa Gal. 5:16: ”*vaeltakaa Hengessä, niin ette toteuta lihan himoa*”. Sen jälkeen hän luettelee aikamoisen listan näitä ns. lihan tekoja.

Raamattu käyttää sanaa ”liha” ainakin kolmessa eri merkityksessä. Ensinnäkin yleisluontoisessa merkityksessä, jossa sillä tarkoitetaan koko ihmiskuntaa. Toiseksi sitä käytetään ihmisen ruumiista. Kolmanneksi, kuten tässä tilanteessa, sillä tarkoitetaan ihmisen turmeltunutta luontoa, eli jokaisessa meissä olevia pahoja taipumuksia, jotka vallalle päästessään johtavat itsekkääseen halujen ja himojen tyydyttämiseen ja riitaisuuksiin. Itsekkään luontomme kautta jokaisessa meissä asuu potentiaali ja mahdollisuus Paavalin luettelemiin lihan tekoihin Gal. 5:19-21. Aika ruma lista erilaisia asioita.

HH:n kypsyessä ”lihan” vaikutus meissä vähenee ja sen elintila kaventuu. Tätä voidaan kuvata janana. Janan toisessa päässä on se, että ihminen antautuu syntisen luontonsa vietäväksi ja tekee kaiken, mitä se pyytää, vaatii ja kehottaa. Toisessa päässä taas on tiukka lainalaisuus, jossa ihminen pyrkii omilla voimillaan ja teoillaan ansaitsemaan Jumalalta jotakin, ansaitsemaan toisilta ihmisiltä kunniaa ja ansaitsemaan ehkä itseltään itsekunnioituksen. Nyt Paavali kertoo, että Hengen vaikutuksen lisääntyessä tälle janalle tulee apua suoraan taivaasta.

j. 18 ”*Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia*”.

Hengen avulla tapahtuu yhtä aikaa vapautumista turmeltuneen luonnon vallan alaisuudesta ja janan toisessa päässä vapautumista lain alaisuudesta, suorittamisesta. Henki johdattaa aina kohti Jeesusta, irti näistä molemmista inhimillisistä ääripäistä.

2.4 Hengen hedelmä on Jeesuksen luonteen näkymistä

HH on Jeesuksen kaltaisuutta, koska PH on Jeesuksen kaltainen. Kun HH:ää tarkastellaan, niin näemme siellä Jeesuksen, näemme PH:n, näemme Jumalan rakkauden ilmentymän. HH:ään on listattu yhdeksän ominaisuutta: *rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsehillintä*. HH:nä ihmisessä ilmetessään nämä kaikki ovat vain ja ainoastaan PH:n tekoa.

HH on PH:n ystävyyden, PH:n kanssa yhteistyössä elämisen tuotosta ja hedelmää olemuksessamme. Meidän osuus tässä yhteistyössä on se, että olemme tukevasti kiinni Jeesus-viinipuussa ja PH-ravinnevirrassa.

2.5. Yritämmekö kasvattaa omin voimin Hengen Hedelmää?

HH ei ole omien pyrkimystemme aikaansaannosta. Se ei ole itsekurimme hedelmää tai lopputulosta. Jos emme ymmärrä näitä HH:n ominaisuuksia todella PH:n vaikuttamiksi, vaan yritämme saada niitä aikaan omin ponnisteluin, tulee hedelmän kantamisesta raskas ja jopa toivottoman tuntuinen urakka. Tämä ilmenee lainomaisena, suorituskeskeisenä tilana, yrityksenä elää korkeammalla hyveiden standardeilla kuin mihin omat eväät riittävät. Se näkyy usein ankaruutena ja vaativuutena paitsi itseä, myös omassa vaikutuspiirissä olevia kohtaan. Lopulta se voi johtaa kantajansa uupumiseen ja katkeroitumiseen.

Olen vuosien varrella sen verran usein törmännyt uskovien kokemuksiin siitä (itsekin olen paininut näiden kysymysten kanssa), etteivät he yllä itse itselleen asettamiin normeihin tai srk-yhteisön asettamiin normeihin tai sitten siihen, että ei-uskova kokee uskovaisten pitävän itseään jotenkin muita parempana, että uskoakseni kysymys HH:stä vain ja ainoastaan PH:n synnyttämänä tulisi ottaa vakavasti. Toki tällaisiin kokemuksiin voi olla muitakin syitä, mutta ehkä myös HH:n ”suorittaminen” ja kunnian ottamisen itselleen, jos sitä vähänkin näkyy, voi olla ruokkimassa tällaisia kokemuksia. HH:n näkymisestä kaikki kunnia kuuluu vain ja ainoastaan yksin Jumalalle.

2.6 Sisimpämme todellisuus tulee näkyväksi ääripäissä

Sisimpämme todellisuus, se, mitä siellä on ja miten paljon siellä on HH:ää kypsynyt, tulee usein näkyväksi elämän kahdessa ääripäässä. Kun elämässä on myrskyjä, koettelemuksia ja vastoinkäymisiä, niin aika nopeasti näkyy sekä itsellemme että läheisillemme, mitä sydämessämme on. Säilytämmekö rauhan ja itsehillinnän, vai antaudummeko vihaisten ja katkerien tunteiden vietäväksi. Myös silloin kun koemme suuria onnistumisia ja siunauksia, niilläkin on taipumus nostaa esille sydämemme tila. Pysymmekö onnistumisen hetkellä nöyrinä ja ymmärtäväisinä toisia kohtaan, vai annammeko sen hyvän nousta hattuun ja muutamme ylpeiksi, koviksi ja itseriittoisiksi.

Toki Jumala tuntee sisimpämme todellisuuden, mutta nämä ääripäät paljastavat sen itsellemekin. Voimme antaa sen, mitä sieltä esiin nousee, PH:n työstettäväksi. Ja hän haluaa vähitellen kasvattaa meihin jotakin Jeesuksen luonteenlaadusta.

Nyt altistetaan HH:n ominaisuudet pikku myrskylle. Esitän yhden kysymyksen joka ikisen HH:n vivahteen kohdalta, ja voimme pohtia niitä samalla omalla kohdallamme.

- Rakastatko niitä, jotka eivät ole rakastettavia?
- Elätkö ulkoiset olosuhteet ylittävän ilon vaikutuspiirissä?
- Vallitseeko sisimmässäsi rauha, joka ei ole riippuvainen ulkoisista olosuhteista?
- Oletko pitkämielinen ja kärsivällinen, kun asiat eivät etene toivottuun tahtiin?
- Oletko ystävällinen kaikille?
- Etsitkö tilaisuuksia tehdä toisille hyvää?
- Oletko uskollinen Jumalalle ja läheisillesi silloinkin, kun se maksaa sinulle paljon?
- Oletko sävyisä, lempeä ja nöyrä ja palvelet mielelläsi?
- Pystytkö hillitsemään itsesi, kun sinua loukataan tai kun sinua houkuteltaan johonkin, jonka tiedät olevan väärin?

Jos olemme rehellisiä näiden kysymysten edessä, niin koemme melkoista alamittaisuutta ja puutteellisuutta. Jos ajattelemme, että helppo homma, nämä kaikki löytyvät minun elämästäni, niin valitettavasti silloin olemme irtaantuneet jo aika kauaksi todellisuudesta.

Kun Paavali kirjoittaa HH:stä, se ei ole lista asioista, joita Jumala meiltä vaatii. Se on lista, joka voi luoda meihin toivoa ymmärtäessämme Jumalan sanan peilistä kuinka vajaita olemme ja tajutessamme, että tämän pidemmälle en pysty omalla tahdonvoimallani menemään. Silloin Jumala sanoo, että minä lähetän avuksesi PH:n. Vaikka et nyt pysty menemään tätä pidemmälle, niin elämässäsi voi tulla aika, jolloin huomaat joissakin tilanteissa liikkuvasi yliluonnollisella alueella. Teet tekoja ja asennoidut ihmisiin, tilanteisiin ja asioihin tavoilla, jotka ennen olivat sinulle täysin mahdottomia.

Silloin et liiku enää inhimillisten voimavarojen varassa, vaan liikut PH:n varassa. Et liiku enää sen varassa, millainen olet ja mihin pystyt, vaan olet yhteistyössä ja yhdessä PH:n kanssa. Pystyt kulkemaan yliluonnollisella alueella, jossa ihmiset saavat katsella Jeesuksen ominaisuuksia elämäsi kautta paremmin ja enemmän kuin se koskaan muuten olisi mahdollista. Vie hyvin pienelle ja nöyrälle paikalle, kun huomaa kulkevansa edes silloin tällöin jossain sellaisessa ulottuvuudessa, josta joutuu tunnustamaan, että tämä ei ole minulle mahdollista. Juuri tällaisiin tilanteisiin PH on lähetetty meille avuksi tuottamaan HH:ää.

2.7 Pohdintaa

2.7.1 Riitaisuudet uskovien kesken

Miksi sitten uskovien keskuudessa on niin paljon riitaa, erimielisyyttä, kovuutta, itsekkyyttä ym. lihan tekoja, vaikka HH on annettu avuksi? Tämä on vakava kysymys. Ehkä HH on ymmärretty väärin. Ehkä armolahjoja on ylikorostettu. Ehkä niiden käyttö ilman HH:ää on muodostunut voiman ja vallan välineeksi. Ehkä on ollut oletusta, että HH automaattisesti vaikuttaa uskovassa. Ehkä ei olla edes yritetty kehittää luonteen inhimillistä puolta, saati sitten pysyä kiinni monihaarisena oksana Jeesusviinipuussa. Ja jos ei olla uskallettu suostua PH:n karsivan, leikkaavan ja kasvattavan työn prosessiin, HH ei ole päässyt kasvamaan ja jälki ihmissuhteissa ei ole kovin kaunista katseltavaa.

Vaikka HH on täysin yliluonnollinen ominaisuus, sitä ei tule käyttää laiskuuden peitteenä. Toki meidän tulee pyrkiä kehittämään luontemme hyviä ominaisuuksia ja karsimaan huonoja. Haastava tehtävä on ymmärtää, missä omat rajamme kulkevat ja pysyä armollisina itsellemme ja antaa Jumalalle lupa tehdä karsivaa, leikkaavaa ja kasvattavaa työtään sisimpämme niissä asioissa, joissa sitä tarvitaan.

2.7.2 Hengen hedelmän ja armolahjojen välinen suhde

Karismaattisissa piireissä lienee puhuttu aika paljon HH:ää enemmän armolahjoista, ja niiden varjoon on toisinaan saattanut jäädä HH:n ratkaiseva kokonaisuus, vaikka usein juuri se olisi paras todistus siitä, että Jumala vaikuttaa aktiivisesti uskovien elämässä.

Armolahjat ilmentävät Jeesuksen voimaa ja HH Jeesuksen luonnetta. Armolahjat ovat ihan yhtä tärkeä osa PH:n työtä kuin HH, saadaanhan armolahjojen kautta sellaista yliluonnollista hyvää suoraan Jumalan sydämeltä, jota meidän inhimillisillä kyvyillämme olisi mahdotonta tuottaa. Unelmani on, että seurakunnissa HH:n ja armolahjojen ilmeneminen voisivat olla tasapainossa keskenään siten, että molemmat alueet olisivat samanaikaisesti vahvoja ja molempia voitaisiin korostaa. Tähän tarvitaan paitsi vankkaa raamatullista kehystä niin myös käytännön esimerkkejä eli ihmisiä, jotka elävät näitä todeksi.

HH on armolahjoista poiketen sellaista PH:n työtä, joka muokkaa uskovaa siten, että hän heijastaa Jeesuksen luonnetta. Tämä muokkaus ei tee väkivaltaa persoonallisuudelle, eikä uskovista toistensa klooneja. PH haluaa tehdä uskovasta sellaisen ihmisen, joka voi olla toisille avuksi ja jota toiset pystyvät lähestymään. Niin että samalla kun hän on ihminen ihmiselle, niin samalla Jeesuksen luonne heijastuu hänestä läpi.

Kun armolahjojen luettelo on jotenkin voimaa kuvaava, niin HH:n ominaisuuksien luettelo on eräänlaisten pehmo-ominaisuuksien luettelo. Siinä ei uhota voimalla, ei ihmeteoilla, ei salaisuuksien paljastamisella. Ei armolahjojen käyttäjänkään pitäisi näillä uhota, mutta armolahjojen käyttäminen ilman HH:ää voi saada tällaistaikin aikaiseksi. HH:n kasvaminen uskovassa tekee hänet kykeneväksi käyttämään armolahjoja toisten hyväksi. Hyvä kysymys on, että olisiko keskuudessamme enemmän armolahjoja, jos uskovissa olisi näkyvissä enemmän HH:ää?

III Hengen hedelmän kypsyyssä rukouksiin tulee lisää auktoriteettia, j. 7

Palataan Joh. 15. Jeesus jatkaa puhettaan ja sanoo, että syvällä yhteydellä Jeesuksen kanssa on vaikutuksia rukouksiimme. Nämä ovat hyvin voimakkaita ja tärkeitä vaikutuksia. Hän sanoo:

”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille”.

Hän puhuu tämän sen jälkeen, kun on ensin puhunut HH:n kasvamisesta ja siitä, että tulee paljon hedelmää. Sitten hän yhtäkkiä ikään kuin näyttäisi vaihtavan puheenaihetta, mutta ei vaihda, vaan kertoo, mitä alkaa tapahtua elämässämme HH:n kasvaessa. Jeesus sanoo, että samalla kun HH kypsyy, samalla uskovon yhteys Jeesuksen ja Jumalan sanan kanssa tiivistyy. *”Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä”.*

Syvenevä yhteys Jeesuksen ja hänen sanansa kanssa antaa lisää auktoriteettia ja voimaa rukouksiin. Silloin kun yhteytemme Jeesuksen kanssa on vähän väljempi, rukouksemme ovat aika lailla tarveohjautuvia. Eikä siinä sinänsä ole mitään väärää. Paljon heikompi tilanne on, jos ne eivät ole edes tarveohjautuvia. Silloin emme rukoile edes tilanteessa, jossa näemme jonkin tarpeen. On hyvä rukoilla, kun me näemme jonkin tarpeen, että siihen tulisi jumalallinen apu ja vastaus.

On kuitenkin olemassa syvempi ulottuvuus rukouksessa, ja se on yhteistyötä PH:n kanssa. Se on sitä, että PH antaa ikään kuin nykyisyjä sisäiseen maailmaan, että tämän asian puolesta tulisi nyt rukoilla. Kun rukous tapahtuu PH:n kanssa näin yhteistyössä, PH pitää huolen siitä, että rukoillaan juuri oikeaan aikaan oikean asian puolesta. Kun näin siirrytään tarvelähtöisyydestä yhteistyöhön PH:n kanssa, niin rukouksiin alkaa tulla lisää auktoriteettia ja tarkkuutta.

IV Hengen hedelmä tuottaa kunniaa Jumalalle, j. 8

Lopuksi Jeesus vielä sanoo, että tällä HH:n kasvamisella on sellainen vaikutus, että se tuottaa kunniaa Jumalalle.

”Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitatte olevanne minun opetuslapsiani”.

Ihmisessä kypsä HH on kuin ikkuna, jonka kautta voidaan nähdä jotakin Jumalan kirkkaudesta ja Jumalan olemuksesta. Inhimillisen olemuksemme puolesta meissä näkyy enemmän ja vähemmän turmeltunut luonto. Sitä voimme pikkuisen somistaa joidenkin raamien sisällä Jumalan meille itse kullekin antaman tahdonvoiman avulla, mutta josta emme pysty tulemaan ulos ilman PH:n vaikutusta. Ja kun tulee PH:n hedelmää, niin ihmiset voivat nähdä meistä jotakin sellaista, mitä he ilman HH:ää eivät voi nähdä. HH on Jeesuksen kaltaisuutta, PH:n kaltaisuutta. Silloin ihmiset voivat paremmin nähdä elämämme kautta, millainen Jeesus on. Samalla tulee myös Isän kirkkaus ilmi. HH näyttää todeksi sen, että seuraamme Jeesusta.

”Siinä minun Isäni kirkkaus tulee ilmi, että te kannatte paljon hedelmää ja niin osoitatte olevanne minun opetuslapsiani”.

Siunausta!

T. Petri